

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 451/2025-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara prerokoval námietku zaujatosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného KALLAN Legal s. r. o., Súmračná 25, Bratislava, proti sudcovi Ústavného súdu Slovenskej republiky Rastislavovi Kaššákovi vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1272/2025 a takto

r o z h o d o l :

1. Sudca IV. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Rastislav Kaššák **nie je v y l ú č e n ý** z konania a rozhodovania vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1272/2025.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia senátom Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Námietka zaujatosti a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 16. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Tostš 1/2025 zo 6. februára 2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), ktorým zrušil uznesenie Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 2Tp/7/2022 z 29. januára 2025, sťažovateľa ponechal na slobode, uložil mu obmedzenia podľa § 82 ods. 1 písm. a), b) a f) Trestného poriadku a § 80 ods. 2 Trestného poriadku, ktorých plnenie a kontrolu bude vykonávať probačný a mediačný úradník, a nariadil sťažovateľovi aj kontrolu technickými prostriedkami – zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby. Okrem namietania porušenia v petite ústavnej sťažnosti označených práv sa sťažovateľ domáha zrušenia napadnutého uznesenia.

2. S poukazom na paralelu s trestnou vecou [REDAKOVANÉ] sťažovateľ namieta, že najvyšší súd nevyhovел, resp. vôbec nerozhodol o jeho námietke zaujatosti proti členom senátu a osobitne proti JUDr. Petrovi Paludovi, ktorú odôvodňoval tým, že najvyšší súd (v zložení namietaných sudcov – JUDr. Paluda, JUDr. Javorková a JUDr. Wänkeová – predsedníčka senátu) v inej (avšak právne a skutkovo takmer identickej) trestnej veci v konaní o druhom odvolaní iného obžalovaného nerešpektoval vlastný predtým vyslovený právny názor (uvedený v prvom zrušujúcom rozhodnutí) týkajúci sa otázky posudzovania knihy Židokracia (autora [REDAKOVANÉ]) ako extrémistického materiálu a že JUDr. Peter Paluda sa v parlamentných voľbách v roku 2012 svojou kandidatúrou uchádzal o post poslanca Národnej rady Slovenskej republiky za politickú stranu Sloboda a Solidarita, čím navonok otvorene deklaroval svoju politicko-ideologickú a hodnotovú orientáciu. Citujúc napadnuté uznesenie najvyššieho súdu (body 2.11 až 2.14 ústavnej sťažnosti, poukazujúc na niektoré právne a judikatúrne východiská (body 3. až 3.33 ústavnej sťažnosti), namieta porušenie práva na zákonného sudcu v dôsledku nerozhodnutia o jeho námietke zaujatosti, ako aj údajnú existenciu dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a ústavnú udržateľnosť najvyšším súdom uloženého obmedzenia v podobe zákazu šíriť na sociálnych sieťach príspevky s „nenávisným“ charakterom (body 4 až 4.24 ústavnej sťažnosti).

3. Vec bola náhodným výberom pridelená sudcovi spravodajcovi Rastislavovi Kaššákovi (ďalej aj „sudca spravodajca“ alebo „namietaný sudca“).

4. Podaním doručeným ústavnému súdu 9. júna 2025 sťažovateľ vzniesol proti sudcovi spravodajcovi námietku zaujatosti, dôvodiac jeho aktivitou na sociálnej sieti Facebook v roku 2021 (bližšie špecifikovanou v podaní), z ktorej podľa sťažovateľa vyplýva, že namietaný sudca preukázateľne a dlhodobo prejavuje osobný krajne vyhranený názor na situáciu v izraelsko-palestínskom konflikte zastávajúci a obhajujúci výlučne jednu stranu tohto zložitého konfliktu. Podľa sťažovateľa z uvedených verejne dostupných informácií vzniká na jeho strane dôvodná pochybnosť o tom, že namietaný sudca by mohol vo veci vystupovať nestranne a nezaujato, ako aj pochybnosť z dôvodu pomeru namietaného sudcu k osobe sťažovateľa, keďže obsahom ústavnej sťažnosti v danej veci sú v zásadnej miere jeho námietky, ktorými v ústavnoprávnej rovine spochybňuje spôsob a výsledok hodnotenia existencie materiálnych podmienok väzby zo strany najvyššieho súdu. Sťažovateľ v podaní poukázal aj na časť rozhovoru namietaného sudcu v Denníku N z 24. mája 2021, pozn.) a, porovnávajúc ho so svojím statusom na sociálnej sieti Telegram, možno podľa jeho predpokladať, že je podľa názoru sudcu antisemita. Preto žiadal, aby bol v rámci konania o ústavnej sťažnosti sťažovateľa vedeného pred ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1272/2025 sudca spravodajca Rastislav Kaššák vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci pre jeho pomer k veci tvoriacej predmet ústavnej sťažnosti a pre jeho pomer k osobe sťažovateľa.

5. Sudca IV. senátu ústavného súdu Rastislav Kaššák k námietke zaujatosti uviedol, že ju považuje za „vrcholne absurdnú, obštrukčnú a nerelevantnú“ a rovnako za „vrcholne absurdné, obštrukčné a nerelevantné“ považuje aj „konštrukcie“ v nej uvedené. Podľa sudcu vrcholne „absurdné, obštrukčné a nerelevantné“ je aj prepájanie sťažovateľom napádané väzobné uznesenie s jeho názormi na izraelsko-palestínsky konflikt z roku 2021.

5.1. Zdôraznil, že sťažovateľa a ani jeho právneho zástupcu osobne nepozná (ak neráta konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky o súhlase s väzobným stíhaním právneho zástupcu sťažovateľa v roku 2020). Nikdy sa žiadnym spôsobom o sťažovateľovi a jeho právnom zástupcovi

nevyjadril a ani sa s nimi nestretol osobne (okrem prípadu právneho zástupcu sťažovateľa podľa predchádzajúcej vety), sťažovateľove doterajšie aktivity na internete nikdy nesledoval a ani nesleduje – a teda ani nikdy žiadnym spôsobom na sťažovateľa a jeho aktivity či vyjadrenia nereagoval.

5.2. Pripomenul, že v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) skutočnosť, že sudca má odlišné politické presvedčenie (ak by ho aj mal) od presvedčenia obvineného, nemôže viesť sama osebe k záveru o konflikte záujmov, ktorý by odôvodňoval jeho vylúčenie. Poukázal pritom na rozhodnutia ESLP vo veciach M.D.U. proti Taliansku z 28. 1. 2003. sťažnosť č. 58540/00; Pretiti proti Taliansku z 8. 12. 2009, D’Urso a Sgorbati proti Taliansku z 3. 4. 2001. sťažnosť č. 52948/99; Priebke proti Taliansku z 5. 4. 2001, sťažnosť č. 48799/99; a taktiež rozhodnutie ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 129/2023.

5.3. S poukazom na zložený sľub sudcu ústavného súdu zdôraznil, že mieni aj naďalej vždy rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia, nezávisle a nestranne.

5.4. V závere uviedol, že sťažovatelia uplatnili námietku zaujatosti po uplynutí lehoty desiatich dní v zmysle zákona o ústavnom súde.

6. Pôvodnú námietku zaujatosti sťažovateľ doplnil dvoma podaniami z 11. júna 2025 a 18. júna 2025. V prvom doplnení uviedol, že kontrolou profilu namietaného sudcu na sociálnej sieti Facebook 11. júna 2025 zistil, že tento si zmenil nastavenia svojho profilu tak, že nie je viac prístupný verejnosti, ale len jeho „priateľom“, z čoho podľa sťažovateľa vyplýva podozrenie, že tak spravil z dôvodu vznesenej námietky zaujatosti a že si sám (konfrontovaný s obsahom námietky zaujatosti) uvedomil, že jeho verejné vyhlásenia, výroky a statusy sú z hľadiska predmetu tohto konania vedeného pod už uvedenou spisovou značkou, ako aj z hľadiska osoby sťažovateľa problematickými a diskvalifikujúcimi jeho osobu z prejednávania a rozhodovania vecí. Takéto správanie namietaného sudcu v čase po podaní námietky zaujatosti je podľa sťažovateľa možné logicky a racionálne hodnotiť výlučne tak, že ide o prejav sebareflexie namietaného sudcu, ktorý však žiadnym spôsobom neoslabuje potrebu vylúčiť ho z vykonávania ďalších úkonov, práve naopak, túto v praktickej rovine potvrdzuje. Podľa názoru sťažovateľa tak všetky statusy a komentáre namietaného sudcu uverejnené na jeho profile na sociálnej sieti Facebook zakladajú dôvod na jeho vylúčenie. V druhom doplnení potom doložil „dôkazný materiál“ v podobe snímok z obrazovky jednotlivých statusov namietaného sudcu z roku 2021, na ktoré poukázal v pôvodnej námietke zaujatosti z 9. júna 2025.

7. Pokynom predsedu ústavného súdu zo 17. júna 2025 bola námietka zaujatosti pridelená do senátu 1. ÚS (ďalej len „námietkový senát“) na ďalší postup podľa čl. IV bodu 1 písm. a) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2025 do 31. decembra 2025 (ďalej len „rozvrh práce“) v zmysle § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde.

II.

Relevantná právna úprava a posúdenie námietky zaujatosti ústavným súdom

8. Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sudca ústavného súdu je pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní je viazaný ústavou, ústavnými zákonmi a medzinárodnými zmluvami, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

8.1. Podľa § 23 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je povinný vykonávať svoju funkciu svedomite a zdržať sa pri jej výkone i v občianskom živote konania, ktoré môže narušiť alebo ohroziť vážnosť ústavného súdu, dôveru k ústavnému súdu a vážnosť funkcie sudcu ústavného súdu.

8.2. Podľa § 23 ods. 2 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je povinný zdržať sa výkonu funkcie, zamestnania alebo činnosti nezlučiteľnej s výkonom funkcie sudcu ústavného súdu (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

9. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezáujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

10. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde účastník konania má právo vzniesť námietku zaujatosti proti sudcom ústavného súdu, ktorí majú jeho vec prerokovať a rozhodnúť. Námietku zaujatosti je účastník konania povinný vzniesť do desiatich dní odo dňa, keď sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Účastník konania je povinný uviesť, kedy sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Námietku zaujatosti musí účastník konania odôvodniť. Sudca ústavného súdu, proti ktorému námietka smeruje, je povinný sa k námietke zaujatosti vyjadriť. Na opakované námietky zaujatosti podané proti tomu istému sudcovi ústavného súdu z toho istého dôvodu ústavný súd neprihliadne, ak už o predchádzajúcej rovnakej námietke zaujatosti rozhodol.

11. Podľa čl. IV bodu 1 písm. a) rozvrhu práce o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde rozhoduje prvý senát, ak ide o sudcov štvrtého senátu.

12. V zmysle § 49 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde, ako aj z pohľadu čl. 6 ods. 1 dohovoru je neustrannosť sudcu obyčajne definovaná ako absencia predsudku alebo zaujatosti, pričom ju možno posudzovať na základe dvoch rôznych prístupov. Na jednej strane sa rozlišuje subjektívny prístup, pri ktorom sa skúma stav mysle sudcu, teda to, čo si sudca v danej situácii myslel vo svojom vnútornom vedomí, a objektívny prístup, pri ktorom sa skúma, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby bola vylúčená každá pochybnosť o jeho neustrannosti. Objektívny prístup spočíva v otázke, či nezávisle na osobnom správaní sudcu určité overiteľné skutočnosti neumožňujú pochybovať o jeho neustrannosti. V tomto smere i zdanie môže byť dôležité. Mal by byť vylúčený každý sudca, u ktorého sa možno oprávnenne obávať, že mu chýba neustrannosť. Ide o dôveru, ktorú musia mať súdy pri stranách v demokratickej spoločnosti (Padovani v. Taliansko – rozsudok ESRP z 26. 2. 1993). Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok neustrannosti súdu [Pullar v. Spojené kráľovstvo (m. m. III. ÚS 24/05)].

13. Na úvod k dodržaniu desaťdňovej lehoty na podanie námietky zaujatosti námietkový senát uvádza, že vychádzal z údajov v nej uvedených, že sa sťažovateľ o aktivitách namietaného sudcu „kontrolou“ jeho verejného profilu na sociálnej sieti Facebook dozvedel 5. júna 2025.

14. Námietkový senát podrobne preskúmal námietku zaujatosti vznesenú sťažovateľom, oboznámil sa s kompletným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom vrátane obsahu spisu

vo veci sp. zn. Rvp 1272/2025, ako aj vo veci sp. zn. III. ÚS 390/2023 (ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ]) a, vychádzajúc z vlastnej judikatúry (napr. I. ÚS 178/2020, II. ÚS 219/2020, I. ÚS 376/2020), ako aj judikatúry ESLP (napr. rozsudok Piersack proti Belgicku z 1. 10. 1982, sťažnosť č. 8692/79, rozsudok Olujić proti Chorvátsku z 5. 2. 2005, sťažnosť č. 22330/05, bod 57, rozsudok Kinský proti Českej republike z 9. 2. 2012, sťažnosť č. 42856/06, bod 87, rozsudok vo veci Thorgeir Thorgeirson proti Islandu z 25. 6. 1992, sťažnosť č. 13778/88, bod 51, rozsudok Veľkej komory vo veci Micallef proti Malte z 15. 10. 2009, sťažnosť č. 17056/06, body 93 až 101; tiež rozsudok Veľkej komory vo veci Morice proti Francúzsku z 23. 4. 2015, sťažnosť č. 29369/10, body 73 až 78, či rozsudok Veľkej komory vo veci Ramos Nunes de Carvalho e Sá proti Portugalsku zo 6. 11. 2018, sťažnosti č. 55391/13, č. 57728/13 a č. 74041/13, bod 146), dospel k záveru, že niet žiadneho dôvodu tejto námietke zaujatosti vyhovieť.

15. Námietkový senát na úvod zdôrazňuje, že požiadavka nestrannosti sudcu sa dotýka samej podstaty spravodlivosti a jej vnímania. Nestrannosť znamená absenciu zaujatosti či predsudku, znamená, že sudca nemá žiaden osobný záujem na výsledku konania (porov. BARAK, A. *Judge in a Democracy*. Princeton University Press, 2008. s. 101 a nasl.), resp. nevzniká navonok legitímny dojem, že by takýto záujem mohol mať. Rozhodovanie sudcom, ktorý nie je nestranný, nie je len popretím rovnosti účastníkov konania, ale ide svojím spôsobom aj o rozhodovanie vo vlastnej veci (*nemo iudex in causa sua*; porov. bod 5 uznesenia Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. Nao 46/2010-78 z 11. júna 2010; dostupné na internete: www.nssoud.cz), a vôbec o popretie zmyslu súdnictva a práva. K vylúčeniu sudcu z prerokovania a rozhodovania vo veci môže totiž dôjsť aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania uplatňovanej v judikatúre ESLP iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k danej veci, účastníkom alebo ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „*sine ira et studio*“, teda nezávisle a nestranne.

16. Nestrannosť sudcu, ktorá je vo vnímaní Európskeho súdu pre ľudské práva absenciou zaujatosti či predsudku vo veci, má stránku subjektívnu a stránku objektívnu, a tie sú overované rovnomennými testami. Európsky súd pre ľudské práva zdôrazňuje význam nestrannosti sudcu pre dôveru verejnosti v súdnictvo, a to jednak vo všeobecnosti, osobitne pri objektívnom teste. Pri rozhodovaní o tom, či v danom prípade existuje legitímny dôvod na obavy, že istý sudca nie je nestranný, hľadisko namietateľa je dôležité, ale nie je rozhodujúce; rozhodujúce je, či tieto obavy môžu byť považované za objektívne odôvodnené.

17. Pri teste subjektívnej nestrannosti sa zohľadňuje osobné presvedčenie a správanie konkrétného sudcu, kým pri teste objektívnej nestrannosti sa zisťuje, či samotný súd a jeho zloženie ponúkalo dostatočné záruky na vylúčenie akejkoľvek legitímnej pochybnosti o nestrannosti.

18. Pokiaľ ide o test subjektívnej nestrannosti, platí domnienka v prospech nestrannosti sudcu alebo súdu a osobná nestrannosť sudcu sa predpokladá, až kým nie je dôkaz o opaku (už citovaný Morice, bod 74).

19. Pri teste objektívnej nestrannosti sa preskúmavajú hierarchické a iné väzby medzi sudcom a inými protagonistami v konaní (už citovaný Micallef, bod 97). V tomto smere má istú dôležitosť aj zdanie, pretože, inak povedané, „spravodlivosť má nielen byť vykonávaná, ale musí sa aj javiť, že je vykonávaná“. V stávke je totiž dôvera, ktorú musia súdy v demokratickej spoločnosti vzbudzovať v očiach verejnosti (Micallef, bod 98).

20. Vychádzajúc z obsahu námietky zaujatosti, ako aj predmetu konania pred ústavným súdom, ktorým je rozhodnutie v trestnej veci sťažovateľa o jeho ponechaní na slobode s uložením obmedzujúcich opatrení (k tomu bod 1 tohto uznesenia), možno konštatovať, že neboli preukázané žiadne také skutočnosti, v zmysle ktorých by namietaný sudca mal subjektívne byť so sťažovateľom vo vzťahu, ktorý by mohol ovplyvniť jeho nestanné rozhodovanie vo veci samej. Napriek trestnému činu, z ktorého je sťažovateľ obvinený [zločin rozširovania extrémneho materiálu podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) trestného zákona, pozn.], nemožno prezumovať nijakú príčinnú súvislosť medzi v roku 2021 vysloveným názorom namietaného sudcu a jeho rozhodovaním vo veci ústavnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. To, že sa sťažovateľ s namietaným sudcom názorovo rozchádza v istých „politických“ otázkach, ešte neznamená, že si sudca k sťažovateľovi alebo k jeho veci vytvára akýkoľvek vzťah, resp. pomer, ktorý by mu bránil o objektívne bez akýchkoľvek predsudkov rozhodnúť.

21. Na tomto mieste možno poukázať i na to, že žiaden sudca vrátane sudcu ústavného súdu nežije vo vákuu ani v slonovinovej veži, ani v skúmavke. Predstava, že sudca sa uzavrie pred okolitým svetom vo všetkej jeho pestrosti a zložitosti do akejsi „klauzúry“, a tým sa stane nestranným a nezávislým, je nepochybne naivná a nesporne i nereálna. Sudca vrátane sudcu ústavného súdu *„ako každý iný človek žije v určitom vzťahovom a sociálnom prostredí tvorenom prahom vzťahov rodinných, priateľských, kolegiálnych či iných. Miluje i nenávidí, fandí, oškliví si, má bežné ľudské predsudky. Prostredie, v ktorom sa pohybuje, i krátko a dobre jeho ľudská náтура ho nepochybne určitým spôsobom hodnotovo formuje a ovplyvňuje, čo sa premieta aj v jeho rozhodovacom činnosti.“*. Za normálnych okolností sudca (sudcu ústavného súdu nevynímajúc) zásadne disponuje dostatočnou mierou zdravého sebavedomia, uvážlivosti, zdržanlivosti a je si vedomý profesijných štandardov, ktoré treba zachovávať aj pri vyjadrovaní názoru na určité veci smerom k verejnosti. Sudca, ktorý je odbornou komunitou uznávaný, nebojí sa v nej komunikovať a diskutovať, a to i veľmi otvorene (najmä o odborných otázkach) a pritom dáva jasne najavo, že neslúži nikomu a ničomu, iba spravodlivosti, je tým najlepším reprezentantom súdnej moci (pozri k tomu napr. aj rozhodnutie disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 16 Kss 1/2017).

22. Hoci facebookové vyjadrenia sudcu ústavného súdu Rastislava Kaššáka môžu svedčiť o tom, že vo vyjadrovaní smerom k verejnosti je potrebné osobitne zo strany sudcov zachovávať a rešpektovať pravidlo zdržanlivosti, jej nedodržanie samo osebe nemôže v danej veci založiť pomer namietaného sudcu v zmysle § 49 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde, a to najmä pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi prezentovaným vyjadrením sudcu z roku 2021, obvinením sťažovateľa a osobitne predmetom konania pred ústavným súdom v danej veci, ktoré sa samotného obvinenia sťažovateľa priamo nedotýka. Názor, ktorý namietaný sudca prezentoval na svojej facebookovej stránke pred štyrmi rokmi, nevychádza z okolností teraz prejednávanej veci a podľa názoru námietkového senátu nie je objektívne spôsobilý vyvolať opodstatnenú obavu o zaujatom postoji namietaného sudcu voči osobe sťažovateľa.

23. Z hľadiska objektívneho vrátane teórie zdania v nadväznosti na už uvedený subjektívny test a príslušnú judikáciu EŠLP (bod 14 tohto uznesenia) námietkový senát nedospel k názoru, že by namietaný sudca vykazoval legitímne pochybnosti svojej nestrannosti. Za objektívne nemožno považovať, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale či reálne existujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca má určitý

(nie nezaujatý) vzťah k veci (rozsudok Veľkej komory EŠLP vo veci Kyprianou c. Cyprus, sťažnosť č. 73797/01, bod 119). Z doterajšej judikatúry pritom možno vyvodiť, že do rámca skutočností spochybňujúcich nestrannosť súdu z objektívneho hľadiska patria predovšetkým rôzne prípady inkompatibility, teda situácie, keď sudca rozhodujúci o veci mal s ňou do činenia predtým, resp. v skoršej fáze v inom postavení, a to v najširšom možnom slova zmysle.

24. Vychádzajúc z uvedeného, námietkový senát nezistil také pochybnosti o nestrannosti sudcu ústavného súdu Rastislava Kaššáka ani po subjektívnej ani objektívnej stránke (subjektívny a objektívny test nestrannosti) a, nespochybňujúc jeho profesionalitu, a tým ani jeho nezávislé a nestranné rozhodovanie, dospel k záveru, že v zmysle § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde dôvody uvedené v námietke zaujatosti nie sú spôsobilé pre naplnenie predpokladov o jeho vylúčení. V demokratickej, vyspelej a civilizovanej spoločnosti je na mieste predpokladať dostatočnú mieru profesionality a osobnostnej vyspelosti a neprezumovať, hoci aj u mediálne pertraktovaného sudcu, že by sa nevedel povzniesť nad kritiku namierenú i voči jeho osobe a nevedel byť v prejednávanej veci ako zákonný sudca nestranný.

25. Námietkový senát je preto presvedčený, že vnímanie nestrannosti sudcov ústavného súdu si v predmetnej veci nevyžaduje vylúčenie sudcu IV. senátu ústavného súdu Rastislava Kaššáka, a preto rozhodol o jeho nevylúčení z konania a rozhodovania vo veci sp. zn. Rvp 1272/2025 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

III.

K právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia

26. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

27. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. augusta 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu